

[Justitsministeren.]

muende og det af hensyn til udøvelsen af hans erhverv eller af andre særlige grunde er nødvendigt, at han er i besiddelse af pas.

Selv om pasgebyrerne forhøjes i overensstemmelse med forslaget, vil de fortsat være forholdsvis lave, sammenlignet med gebyrerne i andre lande.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om midlertidig ændring af loven om tilskud til de offentlige veje*.

De stigende vejudgifter i kommunerne har medført, at statens lovbundne udgifter til refusion er steget fra ca. 150 mill. kr. i 1959-60 til foreløbig ca. 268 mill. kr. i 1962-63, og yderligere stigning heri må forventes på grund af den trafikale udvikling og den nuværende udvikling i prisforholdene. Da regeringen har anset det for nødvendigt, at der af staten i finansåret 1963-64 vises tilbageholdenhed med afholdelse af udgifter til bygge- og anlægsarbejder, herunder vejfundsarbejder, vil det ikke være foreneligt med den nu fastlagte økonomiske politik, om kommunerne i kraft af de gældende refusionsregler uden videre skulle være i stand til imod statsrefusion at forøge deres almindelige vejudgifter i samme takt, som tilskudsvirksomheden til vejfundsarbejder måtte blive formindsket. I det hele må besparelser på kommunernes vejudgifter og dermed i statens refusionsudgift af regeringen anses for påkrævet i den nuværende situation.

Efter lovforslaget vil kommunernes vejudgifter i finansåret 1963-64 kun blive refunderet i overensstemmelse med vejtilskudslovens regler, såfremt udgifterne ikke overstiger de tilsvarende udgifter i året 1961-62 reduceret med 15 pct. Hvis kommunerne derfor gennem reduktion af aktiviteten hidfører en sådan midlertidig nedsættelse af

deres vejudgifter, vil refusionen fra staten således blive udbetalt uden reduktion af vejtilskudslovens refusionsprocenter og uden ændring af lovens principper for beregning af refusionerne.

For at fastlægge et højeste beløb for statens udgift til refusion vil de vejudgifter, der ligger over den fastsatte grænse, ikke blive refunderet af staten, men må fuldt ud afholdes af vedkommende kommune selv, idet det dog er fundet nødvendigt i forslaget at indføre en dispensationsadgang med hensyn til helt uforudselige udgifter. Statens udgift til den refusion, der kommer til udbetaling i april-maj 1964, skønnes efter lovforslaget at blive reduceret med ca. 40 mill. kr. i forhold til udgiften i 1962-63.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at han kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (K. Axel Nielsen): I skrivelse af 28. f. m. anmodede det ærede medlem hr. Kai Moltke om orlov fra den 1. november d. å. på grund af udsendelse i offentligt hverv som delegeret til De Forenede Nationers generalforsamling. Den 31. f. m. meddelte det høje ting den ønskede orlov og vedtog at indkalde stedfortræderen.

På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste findes som 1. stedfortræder for socialistisk folkeparti i søndre storkreds opført støberiarbejder Chr. Zastrau, der i skrivelse af 1. d. m. har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den nævnte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at støberiarbejder Chr. Zastrau godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra 1. november d. å. at regne.